

De officier was de tweede man van van Oorschots missie: luitenant-kolonel J. W. G. Zegers. Deze had zich in '33 als overtuigd NSB'er ontpopt, had dat lidmaatschap in '34, toen het voor alle ambtenaren en beroeps-militairen verboden werd, opgezegd – hoe dacht hij, in Londen aangekomen, over de situatie? Daarover had hij zich in een gesprek met Engelse officieren zo pessimistisch uitgelaten dat *MI-5* onmiddellijk gewaarschuwd werd. *MI-5* nam van 't Sant in de arm, van 't Sant liep naar van Oorschot. Deze bagatelliseerde het geval: ja, hij wist wel dat Zegers NSB'er geweest was, maar in Engeland kon hij geen kwaad doen. Die uitlating schonk van 't Sant en *MI-5* louter de overtuiging dat van Oorschot een bedenkelijk naïef persoon was – het besluit om tegen Zegers maatregelen te nemen, bleef gehandhaafd. De overste werd op 28 mei bij Dijkhoorn die door *MI-5* benaderd was, ontboden en deze (die hem notabene commandant van het Nederlandse Legioen had willen maken) deelde hem mede dat hij op staande voet ongevraagd eervol ontslag kreeg. In Dijkhoorns kamer werd de overste, hoewel hij met tranen in de ogen uitriep, bereid te zijn ter plekke zijn trouw aan koningin en vaderland te bezweren, gearresteerd; hij werd naar een interneringskamp bij Liverpool, diep verbitterd met name jegens Dijkhoorn wiens jaargenoot hij was geweest op de Koninklijke Militaire Academie te Breda.

De zakenman was de internationale wapenhandelaar mr. A. D. van Buuren die, hoewel hij geen NSB'er was¹, in juni '34 Mussert bij Mussolini geïntroduceerd had. Tijdens de Meidagen had hij op advies van het Brits gezantschap (dat advies had op een persoonsverwisseling berust) Den Haag verlaten. Van Buuren was een goede relatie van Dijkhoorn en Steenberghe. Al in mei had van 't Sant *MI-5* op van Buuren attent gemaakt, maar het duurde enige tijd voor de Britse dienst tot actie overging. Midden juli was het zover: in zijn hotel werd van Buuren gearresteerd. Drie weken later bevestigde hij in een verhoor door van 't Sant en Hooper dat hij inderdaad Mussert bij Mussolini gebracht had, en zei hij dat hij bij hun gesprek als tolk was opgetreden. Zijn internering werd bestendigd.

De situatie die met dat alles ontstond, was in zoverre onbevredigend dat niet vastgesteld was, wie aan Nederlandse kant adviezen kon uitbrengen inzake de interneringen en bij welke minister de staatkundige verantwoordelijkheid voor die adviezen zou berusten. Het was evident wenselijk dat een Nederlandse geheime dienst opgericht zou worden die als Nederlandse veiligheidsdienst zou fungeren en er nog een tweede, niet minder nood-

¹ Wij hebben in de eerste twee drukken van deel I ten onrechte vermeld dat mr. van Buuren lid van de NSB is geweest.